

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: E buen aa e herremand

Citation: Blicher, Steen Steensen: "E buen aa e herremand", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 368. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid90185/facsimile.pdf> (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

E Buen aa e Herremand

D'ræ somn dæ seje, te e Buen ær aa en sølle Stand –
 Kahænsæ A vil hæjes ett byt mæ wo Herremand.
 Jaja, han haar en Herrgoer, A kon en bette Halgoer;
 Han haar en gromme stuere Haww, A kon en bette Kalgoer;
 Han haar en faale Haavven Hæjst, A haar eet flier end tow;
 Men de ka æjsen retten gaat draw bode Wown aa Plow;
 Han haar en Skow saa laang aa bre, aa A haar ekk et Træ –
 Men somti goer A i hans Skow, aa bjærre mæ en Pind dæfære.
 No! A haar ekkon jen Kuen, aah! han haar manne flier,
 Min hun ær æjsen gue nok – hans brydde ham let mier,
 Aa saa den faale Haavven Bøn, dem mo han jow gi Pæng te;
 A haær en jænle Piggetøs, aa saa en bette Dreng te.
 Hans Frow aa Frøker goer i Silk aa Hermeliin te Kjærk;
 Mi Kuen go' mæ hin Hiværgaans Kjowl, aa i hin Blaargaans
 Særk.
 Han drekke Vien te dawle Brugh, A kon tow Gaang om Oret,
 Aa saa en bette Dram te, nær A for ett da foeret.
 Han edde Sup aa Stieg aa Kaahg aa manne anne Slaww;
 A foer mi Mjælk aa Grød aa Brøe te – de wa Syn aa klaww.
 Nær han ska jores, foe di Faalk en skammelig Haaw Edels.
 Mit Følle nøws mæ Grød aa Fisk – aa saa en kjøn to'Vefels.

Folkelige, episke Digte

Mads Doss

Mads Doss han war en kon Koltringsknæjt,
 Han gek mæ Foeren i Hien.
 Imell saa slow han Lyng te en Bæjt,
 Imell saa band han aau Vien
 En Liim te hans Muer, aa saa saang han imell,
 Di hoer ed saa vit, nær han tow te aa hwell:
 La la luh – la la lih – kom! saa skal Aa bih.

Met Kølvro war en kon Stonthostøs,
 Gek aasse mæ Foeren i Hien,
 Aa somti hun swedt, aa somti hun frøs;
 Den Drywven sler ert hun ku li en.
 Hun snøvsed imeli, faa hin Dawwen wa laang,
 Iwessomda tahrt hun sin Klukker, aa saang:
 La la luh, etc.

Aa somti de mødtes saa his aa saa hæhr,
 Od Mælmad, aa spraakted saa knøwt da,
 Aa let om let fek di hwerranner saa kjæhr:
 Jen kam nær den Aahn ga en Hwøwt da.
 Aa næ di had edt, gek di hva: te si Hjaer,
 Aa saang, saa de gjall owwe Mosser og Kjaer:
 La la luh, etc.

Saæn gek da en Sommer, aa dæ gek flier,
 Lieg Kjærrester saa di fann o da.
 I Hien kam di no ikki nøj mier,
 Men hjemm ve hwerranne di lo da.
 Aa saa bløw de gywt, aa behøwd ett aa søng,
 Som faer de had gjow, i di haareste Lønng:
 La la luh, la la lih, kom! saa skal A bih!